గౌరవనీయ న్యాయమూర్తి శ్రీ నామవరపు రాజేశ్వర్ రావు

క్రిమినల్ రివిజన్ కేస్ నెం. 118/2015

ఉత్తర్వు:-

జ్యుడీషియల్ ఫస్ట్ క్లాస్ మేజిస్ట్రేట్, అదిలాబాద్, C.C.No.281/2009లో 31.07.2012 తేదీన ఇచ్చిన తీర్పును ఆమోదిస్తూ, Iవ అదనపు సెషన్స్ జడ్జి, ఆదిలాబాద్ క్రిమినల్ అప్పీల్ నెం.77/2012 లో ఈ క్రిమినల్ రివిజన్ పిటిషనర్/నిందితుడు నెం.1కు వ్యతిరేకంగా తేది27.01.2015న, ఇచ్చినతీర్పు పై ఆక్షేపణలు నిర్దేశిస్తూ ఈ క్రిమినల్ రివిజన్ పిటిషన్ దాఖలా చేసినారు.

2. పైన పేర్కొన్న తీర్పుల ద్వారా, పిటిషనర్/నిందితుడు నం.1 IPC లోని సెక్షన్లు 417 మరియు 420 కింద నేరానికి దోషిగా నిర్ధారించబడ్డాడు మరియు 2 సంవత్సరాలు సాధారణ కారాగార శిక్షను అనుభవించడమే కాకుండా రూ.2,000/- జరిమానా కూడా చెల్లించమని శిక్షించబడ్డాడు. విచారణ కోర్టు, నిందితుడు నెం.2 అంటే పిటిషనర్ యొక్క తండ్రిని కూడా, చార్జీలకు సంబంధించి దోషిగా నిర్ధారించగా, అతనిని, సెషన్స్ జడ్జి తీర్పులో నిర్దోషిగా విడుదల చేశారు.

3. ప్రాసిక్యూషన్ కేసు యొక్క సంక్షిప్త వివరాలు క్రింద పేర్కొనబడింది:

రివిజన్ పిటిషనర్, అతని తండ్రి మరియు వాస్తవ ఫిర్యాదుదారు థోషం గ్రామానికి చెందిన వారు మరియు వారి ఇళ్లు ఒకదానికొకటి ప్రక్కనే ఉన్నాయి మరియు దగ్గరి బంధువులు. రివిజన్ పిటిషనర్ ఒక విద్యార్థి మరియు తన పట్టభద్రత చదువును కొనసాగిస్తున్నాడు. అతను టీవీ చూడటానికి ప్రతిరోజూ వాస్తవ ఫిర్యాదుదారుని ఇంటికి వెళ్ళేవాడు మరియు ఆమెకు ప్రేమ కథలు చెప్పేవాడు అలాగే, 2007 జూన్ నెలలో, అతను తన కుటుంబ సభ్యులు లేకపోవడంతో, ఆమెను తన ఇంటికి పిలిచాడు మరియు ఆమెను వివాహం చేసుకుంటానని హామీ ఇచ్చి, ఆమెతో లైంగిక సంబంధం పెట్టుకున్నాడు. ఆ తరువాత, అతను ఆ చర్యను నాలుగు లేదా ఐదు సార్లు కొనసాగించాడు. తరువాత, వాస్తవ ఫిర్యాదుదారుని, ఆమె తల్లి ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్లింది, అక్కడ డాక్టర్ ఆమెకు ఆరు నెలల గర్భం ఉందని తెలియజేశాడు. ఆ నేపథ్యంలో గర్భం దాల్చడానికి ఎవరు కారణమని ఆమెను ఆమె తల్లి ప్రశ్నించింది. అప్పుడు వాస్తవ ఫిర్యాదుదారు పిటిషనర్ దానికి బాధ్యత వహిస్తాడని మరియు అతను ఆమెను వివాహం చేసుకోవడానికి నిరాకరించాడని, తద్వారా ఆమెను మోసం చేశాడని ఆమెకు తెలియజేశాడు. పిటిషనర్ తండ్రి అతని నుండి రూ.50,000/- తీసుకొని గర్భస్రావం చేయించమని

వాస్తవ ఫిర్యాదుదారుని హెచ్చరించాడు, కానీ ఆమె దానిని ఖండించి పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేసింది. అందువల్ల, కేసు నమోదు చేసిన తరువాత నేరం మరియు ఆ విషయం మీద పోలీసులు దర్యాప్తు జరిపి, పిటిషనర్ మరియు అతని తండ్రి మీద చార్జిషీట్ దాఖలు చేశారు మరియు విచారణ కోర్టు ఆ అంశంపై కోర్టు నేరనిరూపణ వ్యక్తం చేసింది.

4. ప్రాసిక్యూషన్ కేసుకు మద్దతుగా, PW.1 నుండి PW.9 వరకు విచారించబడ్డారు మరియు Exs.P-1 నుండి P-9 వరకు గుర్తించబడ్డాయి. నిందితుల తరపున ఎటువంటి సాక్షాలు ప్రవేశ పెట్టలేదు.

5. రికార్డులో ఉన్న అంశాలను పరిశీలించిన తర్వాత, విచారణ కోర్టు నిందితుడి మీద అభియోగాలు మోపిన నేరాలకు దోషిగా గుర్తించి, పైన పేర్కొన్న విధంగా నిందితుడికి శిక్ష విధించింది.

6. ఆ తీర్పులతో అసంతృప్తిగల నిందితు , పైన పేర్కొన్న క్రిమినల్ అప్పీల్‌ను గౌరవనీయ సెషన్స్ జడ్జి ముందు దాఖలు చేశారు. సెషన్స్ జడ్జి, పిటిషనర్ తండ్రిని నిర్దోషిగా ప్రకటిస్తూ విడుదల చేయగా, పిటిషనర్‌పై విధించిన దోష నిర్ధారణను మరియు శిక్షను యధాతథంగా ఉంచారు. దాంతో మరింత అసంతృప్తి చెందిన పిటిషనర్, ఈ కోర్టు ముందు ఆ తీర్పులను సవాలు చేస్తున్నాడు.

7. రివిజన్ పిటిషనర్ తరఫున హాజరైన న్యాయవాది మరియు ఫిర్యాదుదారు/రాష్ట్రం తరపున హాజరైన అసిస్టెంట్ పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ వాదనలు వినిపించారు. రికార్డు విచారించబడింది.

8. పిటిషనర్ తరపున న్యాయవాది వాదించిన ప్రకారం, క్రింది రెండు కోర్టులు, రికార్డులో ఉన్న సాక్ష్యాలను సరిగ్గా విశ్లేషించకుండానే, రివిజన్ పిటిషనర్‌ను చార్జ్ చేసిన నేరాలకు దోషిగా తప్పుడు నిర్ణయం తీసుకున్నారని అభ్యంతరం తెలిపారు. అంతేగాక, వాస్తవ ఫిర్యాదుదారునికి ఎప్పుడు కూడ పెళ్లి చేసుకుంటానని హామీ ఇవ్వలేదు మరియు ప్రాసిక్యూషన్ దానిని నిరూపించలేకపోయినప్పటికీ, కోర్టులు పిటిషనర్‌ను తప్పుగా దోషిగా ప్రకటించారని ఆయన వాదించారు. ఆ కోర్టులు అనుమానాలు మరియు ఊహల ఆధారంగా మాత్రమే నిర్ణయం తీసుకుని, సాక్ష్యాల ఆధారంగా కాకుండా తీర్పు ఇచ్చినట్లు పేర్కొన్నారు. ముఖ్యంగా, ఏ స్వతంత్ర సాక్షిని కూడా విచారణ చేయకపోవడం ద్వారా ఈ తీర్పులను చట్టవిరుద్ధంగా మార్చేశారని వాదించారు. అందువల్ల, పిటిషనర్ తరపున న్యాయవాది ఈ రివిజన్ కేసును అనుమతించి, పై చెప్పిన రెండు కోర్టుల తీర్పులను రద్దు చేసి, పిటిషనర్‌ను నిర్దోషిగా ప్రకటించవలసిందిగా కోర్టును ప్రార్థించారు.

9. దానికి విరుద్ధంగా, ఫిర్యాదుదారు/రాష్ట్రం తరఫున హాజరైన గౌరవనీయ అసిస్టెంట్ పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ వాదిస్తూ, వివాదాస్పద తీర్పుల్లో ఎలాంటి చట్టపరమైన లోపాలు లేవని, అవి సరైన కారణాలతో ఇచ్చిన తీర్పులేనని పేర్కొన్నారు. అదే విధంగా, రివిజన్ పిటిషనర్ మరియు వాస్తవ ఫిర్యాదిదారుకు జన్మించిన శిశువు మీద నిర్వహించిన DNA పరీక్ష ద్వారా, రివిజన్ పిటిషనరే ఆ శిశువు బయాలజికల్ తండ్రి అని నిరూపితమైందని ఆయన వాదించారు. అందువల్ల, రివిజన్ పిటిషనర్ మరియు వాస్తవ ఫిర్యాదుదారు మధ్య శారీరక సంబంధం ఉన్నదని స్పష్టమవుతోంది. ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షుల సాక్ష్యాలతో పాటు వాంగ్మూలాలు, వాటికి తోడు ఉన్న డాక్యుమెంటరీ ఆధారాలు కలిసి, రివిజన్ పిటిషనర్‌పై స్పష్టమైన కేసును నిరూపిస్తున్నాయని పేర్కొన్నారు. అందుకనుగుణంగా, ఈ రివిజన్ పిటిషన్ను కొట్టివేయాల్సిందిగా ప్రార్థించారు.

10. రికార్డును జాగ్రత్తగా పరిశీలించినప్పుడు, ట్రయల్ కోర్టు ఒక ముఖ్యమైన విషయాన్ని గుర్తించింది. పిటిషనర్ వాస్తవ ఫిర్యాదుదారును వివాహం చేసుకుంటానని హామీఇచ్చి, గర్భం వచ్చాక ఆమెను పెళ్లి చేసుకోవడానికి తిరస్కరించిన తర్వాత చూపిన పిటిషనర్ ప్రవర్తన ద్వారా ఆయన ఇచ్చిన హామీ వంచన లేదా కపటము అంశము కలిగి ఉన్నదన్నదిగా, స్పష్టమవుతుందని కోర్టు అభిప్రాయపడింది. ఈ పరిశీలనతో, విచారణ కోర్టు IPC సెక్షన్ 417 (మోసం) మరియు 420 (మోసపూరితంగా ఆస్తిని పొందడం) కు సంబంధించిన అంశాలు పూర్తిగా నిరూపితమయ్యాయని చెప్పింది.

11. గౌరవనీయ సెషన్స్ జడ్జి తీర్పులోని పేరా నంబర్లు 11 మరియు 12లో చేసిన పరిశీలనలు చాలా కీలకమైనవిగా భావించబడుతున్నందున, అవి ఇక్కడ ప్రస్తావించాల్సిన అవసరం ఉంది. ఈ సందర్భంగా, ఆ వ్యాఖ్యలను క్రింది విధంగా ఉల్లేఖించి, పునఃఉత్పత్తి చేయబడుతున్నాయి:

> "11. ఈ కేసులో బాధితురాలు మరియు A1 (ఆరోపణలో ఉన్న వ్యక్తి) సన్నిహిత బంధువులు. A1 ఆమెకు ప్రేమకథలు చెబుతూ, తనను వివాహం చేసుకుంటానని చెప్పిన మాటలపై ఆమె నమ్మకాన్ని ఉంచింది. A1 వివాహం చేసుకుంటానని హామీ ఇవ్వకపోయినప్పటికి, బాధితురాలు అతడు వివాహం చేసుకుంటాడనే నమ్మకంతో సంబంధాన్ని కొనసాగించింది. A1 **వైపు నుండి వివాహం గురించి నిర్దిష్ట వాగ్దానం లేనప్పటికీ, అతను తనను వివాహం చేసుకుంటాడని ఆమె నమ్మింది మరియు ఆ నమ్మకంతో ఆమె అతనితో** సంబంధాన్ని కొనసాగించింది. అలాగే, బాధితురాలికి జన్మించిన మగ శిశువు, A1 మరియు ఆమెకే చెందిన బయాలజికల్ కుమారుడు అని

కూడా నిరూపితమైంది. అయినప్పటికీ, A1 ఆ విషయాన్ని అంగీకరించడానికి తిరస్కరించకపోగా, బాధితురాలిని వివాహం చేసుకోవడానికి నిరాకరించాడు.

ఇప్పుడు IPC సెక్షన్ 415 ఏమి చెప్పుతుందో చూద్దాం:

భారత శిక్షా సంహిత (IPC) సెక్షన్ 415 – మోసం

"ఎవరైనా, ఎవరినైనా వంచన చేయడం ద్వారా, మోసపూరితంగా లేదా నిజాయితీ లేకుండా కపటంతో ప్రేరేపించి, అలా మోసపోయిన వ్యక్తిని ఏదైనా ఆస్తిని ఎవరికైనా అప్పగించమని లేదా ఏదైనా వ్యక్తి ఏదైనా ఆస్తిని నిలుపుకొనేందుకు అంగీకరించమని ఒప్పిస్తే, లేదా అలా మోసపోయిన వ్యక్తి తాను చెయ్యాలనే ఉద్దేశ్యం ఉన్న పని లేదా చర్య ఏదైనా చెయ్యవద్దని ప్రేరేపిస్తే, , మరియు అతను అలా మోసపోకపోతే చెయ్యాకూడదనే ఉద్దేశ్యం ఉన్న పని లేదా చర్య ఏదైనా చెయ్యమని ప్రేరేపిస్తే, ఆ చర్య లేదా చేయకపోవడం ఆ వ్యక్తికి శరీరం, మనస్సు, కీర్తి లేదా ఆస్తిలో నష్టం లేదా హాని కలిగించే అవకాశం ఉన్న చర్యను "మోసం" అని అంటారు.

12. ఈ కేసులో, బాధితురాలు, A1తో శారీరక సంబంధం కొనసాగించేందుకు వివాహం ద్వారా సంబంధాన్ని కొనసాగించాలనే నమ్మకం లేకపోతే, అంగీకరించేది కాదు. ఆమెకు A1 తప్పకుండా తనను వివాహం చేసుకుంటాడన్న నమ్మకం ఉందని స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. అందుకే ఆమె ఆ సంబంధాన్ని కొనసాగించింది. కాబట్టి, IPC సెక్షన్లు 417 మరియు 420లో పేర్కొన్న అంశాలు పూర్తిగా A1 పై నిరూపితమయ్యాయని, క్రింది కోర్టు ఆ విషయాన్ని సరిగ్గా విశ్లేషించి, 417 సెక్షన్ కింద 6 నెలల శిక్షమరియు 420 సెక్షన్ కింద 2 సంవత్సరాల శిక్షను విధిస్తూ, A1ను దోషిగా ప్రకటించింది. అందువల్ల, క్రింది కోర్టు తీర్పు A1పై సరైనదిగా మరియు న్యాయసమ్మతంగా ఉన్నదని సెషన్స్ కోర్టు అభిప్రాయపడింది."

12. రివిజన్ పిటిషనర్ తరపున హాజరైన గౌరవనీయ న్యాయవాది, కర్ణాటక హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును ఆధారంగా పేర్కొన్నారు, అది క్రిమినల్ పిటిషన్ నెం.5865/2021 కేసులో ఇవ్వబడినది. ఆ కేసులో, గౌరవనీయ సింగిల్ జడ్జి గారు, పేరా నం.8లో ఇలా పేర్కొన్నారు:

"8. గౌరవనీయ సుప్రీంకోర్టు కూడా S.W. పాలనిత్కర్ మరియు ఇతరులు వర్సెస్ బీహార్ రాష్ట్రం మరియు మరొకరి కేసులో (2002) 1 SCC 241

నివేదించబడిన కేసులో పేరా నం.11లో, ఒప్పందాన్ని ఉల్లంఘించడం వల్ల లావాదేవీ ప్రారంభంలో మరియు నేరం జరిగిందని చెప్పబడిన సమయంలో మోసపూరితమైన లేదా నిజాయితీ లేని ఉద్దేశం చూపబడకపోతే మోసం కోసం ఎటువంటి క్రిమినల్ ప్రాసిక్యూషన్‌కు దారితీయదని స్పష్టంగా పేర్కొంది. ఆ కేసులో, పిటిషనర్ నం.1 ప్రతివాది నం.2 ని వివాహం చేసుకుంటానని వాగ్దానం చేసాడు, కానీ ఆమెను వివాహం చేసుకోవడంలో విఫలమయ్యాడు. గౌరవనీయ సుప్రీంకోర్టు తీర్పు దృష్ట్యా, ప్రతివాది నం.2 ఫిర్యాదుదారుడు, మొదటి నుండి పిటిషనర్ నం.1 మోసం చేసినందుకు నేరపూరిత ఉద్దేశ్యాన్ని నిరూపించడంలో విఫలమయ్యాడు. అంతేకాకుండా, మద్రాసులోని హైకోర్టు ఆఫ్ జుడికేచర్ యొక్క పైన పేర్కొన్న తీర్పు వివాహ వాగ్దానం IPC సెక్షన్ 420ని ప్రభావితం చేయని కేసుకు వర్తిస్తుంది. శ్రీ.డి.రమేష్ సిన్హా వర్సెస్ కర్ణాటక రాష్ట్రం కేసులో 24.02.2020న జరిగిన Crl.RPNo.233/2020లో ఈ కోర్టు వివాహ హామీ మరియు ఒప్పంద ఉల్లంఘన IPC సెక్షన్ 417 మరియు 420 నిబంధనల పరిధిలోకి రావని తీర్పు చెప్పింది. అలాంటప్పుడు, పిటిషనర్లపై విచారణ లేదా దర్యాప్తును కొనసాగించడం చట్ట ప్రక్రియను దుర్వినియోగం చేయడమే అవుతుంది మరియు అందువల్ల, దానిని రద్దు చేయడానికి అవకాశం ఉంది.

13. ఈ కోర్టు, ఇరు పక్షాల గౌరవనీయ న్యాయవాదుల వాదనలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న తరువాత, సెషన్స్ జడ్జి గారు ఇచ్చిన కారణాలను పరిశీలించినప్పుడు, రివిజన్ పిటిషనర్ తరఫునుండి వివాహానికి నిర్దిష్ట వాగ్దానం లేదని సెషన్స్ జడ్జి గారు కనుగొన్నారని అభిప్రాయపడింది. ఆ సందర్భంలో, IPC సెక్షన్లు 415 మరియు 420 ను ప్రస్తావించడం సముచితమౌతుంది. IPC సెక్షన్ 415ను పైనపేర్కొన్నాం.

మోసం అనేది భారత శిక్షాసంహిత (IPC) సెక్షన్ 415లో నిర్వచించబడింది. సెక్షన్ 420 కింద మోసం యొక్క తీవ్రమైన రూపాలకు శిక్షను పేర్కొంటుంది, అది ముఖ్యంగా ఏదైనా ఆస్తిని అందించమని లేదా విలువైన సెక్యూరిటీపై ప్రభావం చూపమని మోసం చేసి ఒప్పించడాన్ని కలిగి ఉంటుంది.

వేరుగా చెప్పాలంటే, సెక్షన్ 420 మోసం యొక్క తీవ్రమైన ఘటనలకే వర్తించేది. ఏదైనా మోసం — అది అబద్ధంగా గానీ, లేదా నిషేధిత ఉద్దేశంతో గానీ జరిగితే — అది సెక్షన్ 417 కింద శిక్షార్హమైనదే.

దానికి భిన్నంగా, సెక్షన్ 420 ప్రత్యేకంగా ఆస్తి లేదా విలువైన సెక్యూరిటీ సంబంధిత విషయాలలో అబద్ధపు ప్రేరణతో చేసిన మోసంపై శిక్ష విధించేందుకు ఉద్దేశించబడింది.ఆ సెక్షన్ కింద, మోసపోయిన వ్యక్తి

i. ఏదైనా ఆస్తిని ఇతర వ్యక్తికి ఇచ్చేందుకు ప్రేరేపించడం, లేదా
ii. విలువైన సెక్యూరిటీ యొక్క మొత్తాన్ని లేదా భాగాన్ని తయారుచేయడం, మార్చడం లేదా నాశనం చేయడం, లేదా
iii. ఏదైనా సంతకం చేయబడిన, ముద్రించబడిన మరియు విలువైన సెక్యూరిటీలోకి మార్చవచ్చని పరిగణించబడే విదానాని .

" అది, ఆస్తిని అందించడం లేదా దాన్ని పంపిణీ చేయడంలో మొదటి నుండి, మోసపూరిత ఉద్దేశం ఉన్నట్టుగా నిరూపించాలి. ఇక్కడ, ఆస్తిని విడిచిపెట్టడం అనేది ఆరోపణ చేసిన వ్యక్తి మోసపూరిత ప్రేరణ వల్లే జరిగిందని నిరూపించాల్సిన అవసరం ఉంది. అదనంగా, అందించిన ఆస్తి ఆ వ్యక్తికి కొంత ఆర్థిక విలువ కలిగినది కావాలి, మరియూ అతను, మోసపోయిన వ్యక్తికి నిజమైన నష్టం కలిగించాలి."

14. IPC సెక్షన్ 415 మరియు 420ను వర్తింపజేయడంలో అవసరమైన ముఖ్యమైన అంశం ఏమిటంటే, నిందితుడు నుంచి బాధితురాలి పట్ల ఒక హామీ లేదా వంచన, చేయబడిందని నిరూపించాలి. ప్రస్తుత కేసులో, గౌరవనీయ సెషన్స్ జడ్జి, రివిజన్ పిటిషనర్ వివాహం గురించి నిర్దిష్ట వాగ్దానం చేయలేదని సెషన్స్ జడ్జి కనుగొన్నప్పటికీ, గౌరవనీయ సెషన్స్ జడ్జి, పిటిషనర్ యొక్క తదుపరి మనస్తత్వం మరియు ప్రవర్తనపై అంచనాలు మరియు అంగీకారాల ఆధారంగా పిటిషనర్ యొక్క శిక్షను సుస్థిరం చేయడంలో సమర్థించారు. ఇంకా, రివిజన్ పిటిషనర్ తరపున పేర్కొన్న తీర్పు ప్రస్తుత కేసుకు వర్తించడానికి కారణం ఏమిటంటే, ప్రస్తుత కేసులో కూడా ప్రారంభంలోనే బాధితురాలిని మోసం చేయాలని ఉద్దేశం లేదు. పైన పేర్కొన్న గమనికలు ఈ కేసులో ప్రాసిక్యూషన్, రివిజన్ పిటిషనర్ యొక్క దోషాన్ని అన్యాయమైన అనుమానాల తరువాత నిరూపించలేకపోయిందని చెప్పడానికి తగినవి. కాబట్టి, రివిజన్ పిటిషనర్‌పై విధించిన శిక్షను మరియు తీర్పును ఎత్తివేయబడాలి.

15. తదనుగుణంగా, క్రిమినల్ రివిజన్ కేసు అనుమతించబడింది. గౌరవనీయ అదిలాబాద్ అదనపు సెషన్స్ జడ్జి గారు క్రిమినల్ అప్పీల్ నం.77/2012లో, తేదీ27.01.2015 ఇచ్చిన, తీర్పులో ఫస్ట్ క్లాస్ మేజిస్ట్రేట్, అదిలాబాద్ గారు C.C.No.281/2009లో పిటిషనర్ కు వ్యతిరేకంగా ఇచ్చిన తేదీ31.07.2012 తీర్పును ధృవీకరించడం ఇందుమూలకంగా రద్దుచేయబడింది, మరియు రివిజన్ పిటిషనర్/నిందితుడు నం.1ను నిర్దోషిగా విడుదల చేస్తున్నాను. **అయితే, ఇది స్పష్టంగా చెప్పబడింది: బాధితురాలైన/పిర్యాదురాలి కుటుంబానికి ఏదైనా జీవనభృతి (ఇతర రెండో వివాహం లేకుండా జీవనం సాగిస్తే) రివిజన్ పిటిషనర్ నుండి అవసరమైతే, ఈ తీర్పు ను ఉదహరించకుండా, రివిజన్ పిటిషనర్ తగినంత జీవనభృతి అందించాలి. ఆ బాధ్యతను అతను నిర్వహించకుంటే, బాధితురాలు/పిర్యాదురాలు, అవసరమైన చర్యలు తీసుకోవడానికి స్వేచ్ఛ కలిగి ఉంటారు.** పిటిషనర్ యొక్క బెయిల్ బాండ్లు రద్దు చేయబడతాయి. ఏదైనా జరిమానా మొత్తాన్ని చెల్లించినట్లయితే, అప్పీల్ సమయం గడచిన తర్వాత, ఆ మొత్తం రివిజన్ పిటిషనర్‌కు తిరిగి ఇవ్వబడుతుంది.

పెండింగ్లో ఉన్న వివిధ పిటిషన్లు ఏవైనా ఉంటే అవి మూసివేయబడ్డాయి.

____

గౌరవనీయ న్యాయమూర్తి శ్రీ నామవరపు రాజేశ్వర్ రావు

తేదీః 22.09.2023

BDR